

De Lintjesraegen

Rônd d'n tiéd van keuneginnedaag, as d'n hemel zich vaal oranje kleurt van dae lintjesraegen, môt ik altiéd ônwillekeurig aan ôs mam zaliger dinke.

Maar 't laeve is raar, net op 't moment det ik meinde d'r ein bietje van te begrièpe, gebeurde 't, ôs mam kreeg ein beslaag. Umdet zeej de laeftiéd van de ièzerrsterke al bereik had, meus zeej opgenaome waere in verpleegtehoès martinus. Dit waas destièds ein verzameling minsônwaerdige barakke in die lieëgte van de mieuwbeemd. Gelökkig zien die inmiddels gesloop. Op d'n daag det ôs mam d'r haer gebrach woort, stond in de krant, det gedetineerde neet met twie persoeëne in ein cel woele. Ôs mam had niks te wille, same met tieën andere minse die eur laeve lank hard gewerk hadde, woort zeej ondergebracht in ein zoeëgeneumde hoèskamer, volgestouwd met ein bônte verzameling van aafgedankde muibels.

In 't begin had ze nog aaf en toe van die heldere momente, en dan drông 't tot eur door wao ze zoot dan had zeej 't kwaod en ik ouk.

Noow kreeg ôs mam gelökkig vuuël bezeuk, maar d'r zote minskes beej die zelde of noeits eine bezeuker zoge. Euver dees minse ôntfermde jan zich, jan de vreejwilliger. ein kwiek menke dae aan 't sjouwe bleef, en dae met ein stum die de zaal zônder microfoon kôs vôle, de minse opmônterde en met einen enormen houp vreejkommende laevesvreugde, ze ouk nog aan 't lache kreeg. ôs mam neumpde um altiéd:

“dae cloon”.

Jan had ein paerdsgedöld en ein kerakter van schoekbetôn. Jan waas noow tiepies zônne mins dae van de keunegin neet ein, maar minstes dreej lintjes zoel môtte kriège. Hae haet d'r noeits ein gezeen, ouk harie neet. Harie kwaam dreej kièr in de waek mezièk make op zienen trekbuul. waobeej hae veural de dames flink aan 't sjoenkele kreeg. In daen tiéd heb ik ouk hiel vuül bewôndering gekrege veur 't verplegend perseniël, det zich daag en nach oèt de sandale sjouwde um d'r veur eur patiënte toch nog 't beste van te make. Veural zuster an, ein verpleegster met ein postuur um piano's te verhäöffe, ein fris vruike met ein hert van gold. Zuster an waas einen echte kilomaetervraeter, heej depde ze de geknoeide soep met vermechanelli van 't kleid aaf, dao holp ze met 't advekötje met slaagroum oèt te laepele, begeleide de minse veur de zoeëvuuelste kièr daen daag gedäöldig nao 't huske en had nog noeits van ein vièrtig orige werkwaek gehuurd. Met andere wäörd, zuster an verdeende ein standbeeld met ein lintje, wie aevel de liés met lintjes bekind woort gemak, ginge die weer nao direktEUR zus en zoë en ambtenaer dae en dae . Meistal veur verdeenste waoveur ze gewoeën betaald waere. Maar wie ik ouk zôch, jan de cloon, harie de muzikant en zuster an stônde d'r weer neet beej.

Stôm hé ?

1993

Wiel Hermans

Venlo